

 BORGERHOFF
& LAMBERIGTS

DE KWALI TEITS BELEG GER

Pieter Slegers

BORGERHOFF
& LAMBERIGTS

Gent, België
info@borgerhoff-lamberigts.be
www.borgerhoff-lamberigts.be

ISBN: 9789493487246
NUR: 794
Thema: VSB
Depotnummer: D2026/11.089/38
© 2026, Borgerhoff & Lamberigts nv

Auteur: Pieter Slegers
Copywriting: Thomas Rosseel
Coördinatie: Sophie Vanluchene, Nina Waegemans, Joni Verhulst
Eindredactie: Els Peeters
Correctie: Greet Van Looy
Ontwerp cover en binnenwerk: Ellen Duchi
Zetwerk: Crius Group
Gedrukt in Europa
Eerste druk: Februari 2026

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, elektronische drager of op welke wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever. De uitgever heeft geprobeerd bij de samenstelling van deze uitgave alle rechthebbenden op copyright te contacteren. Mocht er een opname zonder voorkennis van rechthebbenden zijn gebeurd, dan verzoeken wij dezen alsnog contact op te nemen.

INHOUD

Voorwoord	7
De Kwaliteitsbelegger	13
Hallo Partner	21
Het begin van Compounding Quality	39
We beleggen in kwaliteit	47
Onze basisprincipes	67
De perfecte kwaliteitsportefeuille	191
Tiny Titans	267
Laat je inspireren: onze voorbeeldportefeuilles	307
Dit was de essentie	317
Wat kan De Kwaliteitsbelegger voor jou betekenen?	331
Mentoren	335

VOORWOORD

Vers van de schoolbanken voelde ik me goed gewapend om het volwassen leven te betreden. Niets was minder waar. Hoe ik met mijn eerste loonstrookjes aan de weg kon timmeren richting financiële vrijheid? Daar was ik niet mee bezig. Het onderwijs ontfermt zich niet over die nochtans levensnoodzakelijke skill. Dus verdeelde ik mijn geld vrij ondoordacht over huur, voedsel, energie en overbodig vertier. Was er toch eens iets over? Dan belandde dat op een slapend spaarboekje.

In diezelfde tijd was een tiener uit de Kempen al veel alerter bezig. Veertien jaar en actief op de beurs. Zijn eerste belegging? Een ramp. Maar waar anderen zouden afhaken, begon hij als een bezetene te lezen, leren en aan compounding te doen. Geen boeken uit de bibliotheek over Harry Potter voor hem. Wel over hoe je een euro op een slimme manier kon verdubbelen, en liefst nog veel straffer.

Ironisch genoeg waren het wel mijn opleiding en job als journalist die mij ook richting de beurs zouden duwen. Of ik eens iets over beleggen wilde schrijven, vroeg de redactie. Met nul ervaring over het topic aarzelde ik even, maar ik ging overstag: als financiële leek stel je net de vragen die ook door de hoofden van het brede publiek spoken. Eén artikel werden er velen. In de zomer van 2021 raadde een goede vriend – een echte krak op de beurs en een nog fantastischer mens – me aan om ook zelf te beginnen met beleggen.

Begin 2024 kreeg ik een berichtje van Peter De Neve, een drijvende kracht achter de Vlaamse Federatie van Beleggers: *‘Compounding Quality wil aan het grote publiek bekendmaken wie hij echt is. Zou je daar niet als eerste over willen schrijven?’* Ik verdiepte me in zijn verhaal. Hoezo volgden Jeff Bezos, LeBron James en (toen) meer dan 300.000 anderen deze kerel? Achter dat grijs-rode logo met het gezicht van Warren Buffett... zat een twintiger uit Turnhout.

Enkele dagen later al volgde een spannende videochat. Ik verwachtte een soort superanalist, maar kreeg iets veel waardevollers: een rustige, bescheiden maar gedreven man, dankbaar voor de kans om in de krant te komen: *'Mijn meerwaarde? Ik start al mijn ochtenden om 5 uur, schrijf zo'n twintig tweets per dag én heb letterlijk alles gelezen wat Buffett ooit heeft gezegd of geschreven. Misschien is dat het wel.'*

Na die nationale primeur – en een voor Pieter succesvolle ontmaskering – erkende ook *Het Laatste Nieuws* zijn unieke profiel. Hij werd er in een mum van tijd een vaste geldexpert. Zo hoorden we elkaar steeds vaker: hij als ervaren belegger die helderheid brengt in een wereld vol ruis, ik als journalist die financieel te beperkt geschoolde lezers wil helpen. Het wederzijdse vertrouwen groeide. Toen hij me vroeg om mee te helpen schrijven aan zijn eerste boek, hoefde ik niet lang na te denken. Dit voelde belangrijk.

Pieter leert je zo meteen wat ik zelf pas laat ontdekte: financiële vrijheid begint op het moment dat je zelf begrijpt hoe de wereld draait, hoe bedrijven groeien en waarom kwaliteit zo krachtig is. Volg je het kompas dat hij zo meteen met je zal delen? Dan blijf je niet langer stuurloos in woelige beurswateren slingeren, maar neem je eindelijk het roer in handen en zet je koers met vaste hand. Wie niet zelf aan zijn financiële zelfstandigheid timmert, gaat een (te?) bescheiden oude dag tegemoet. De inflatie vermorzelt je geld. De miljarden aan slapend spaargeld verarmen hele generaties.

Geniet ook van dit proces als kwaliteitsbelegger: de grootste winst schuilt eigenlijk niet in je effectenrekening, maar in je steeds groter wordende kennis van hoe de wereld in elkaar zit. En je ontmoet er hele fijne mensen mee. Zo durf ik Pieter na deze boekenreis gerust een vriend te noemen. Ik wil hem via deze weg dan ook hartelijk bedanken om me hierbij te betrekken.

Pieter Slegers noemt zichzelf een kwaliteitsbelegger, maar eigenlijk is dat dan weer te bescheiden. Hij is een investeerder. Pur sang. Hoe noem je anders iemand die de wereld rondreist om potentiële bedrijven voor zijn portefeuille te bezoeken? Eigenlijk is hij de Vlaamse versie van zijn grote idool: als tiener begonnen, nuchter en uiterst gedreven om na grondig onderzoek enkel in het allerbeste te beleggen. Geniet van deze kwaliteitsgids van zijn hand. Een uitnodiging om je financiële toekomst zelf aan te pakken. Ga ervoor, word steeds beter en laat je bijstaan door de Warren Buffett van de Kempen.

Thomas Rosseel

DE KWALITEITS- BELEGGER

Dag belegger,

Hopelijk kan dit boek voor jou een leidraad zijn om succesvol te beleggen op de beurs.

Wekelijks spendeer ik voor anderhalf miljoen lezers meer dan tachtig uur aan het analyseren van aandelen. Dit is mijn passie. Mijn hobby. Mijn leven.

Waar dit boek je alle kneepjes van het beleggersvak probeert uit te leggen (de theorie), zetten we met De Kwaliteitsbelegger de theorie om in de praktijk.

Via De Kwaliteitsbelegger krijg je toegang tot het volgende:

- Volledige toegang tot mijn persoonlijke aandelenportefeuille met 100% transparantie
- Een ETF-portefeuille
- Wekelijks drie (!) beursupdates
- Volledige aandelenanalyses van vijftig (!) pagina's per bedrijf
- En nog veel meer

Wil je hier meer over leren? Je kunt als nieuwe lezer De Kwaliteitsbelegger risicoloos uittesten.

Hoe?

1. Gebruik de URL of QR-code op de volgende pagina.
2. Neem een jaarabonnement (en ontvang 20% korting).
3. Niet tevreden? Laat het binnen de 90 dagen weten via support@compoundingquality.net en je geld wordt integraal teruggestort.

Test hier De Kwaliteitsbelegger voor 90 dagen risicoloos uit:

Of gebruik deze link:
dekwaliteitsbelegger.ghost.io/unieke-korting-boek

WINACTIE

Wil je gratis een extra boek ontvangen?

Post een foto van het boek op sociale media en je ontvangt het exclusieve e-boek van De Kwaliteitsbelegger, samen met heel wat andere exclusieve bonussen.

Dat is een compilatie van meer dan tweehonderd (!) pagina's met de beste artikels die ooit verschenen zijn. Dat document alleen al is een absolute goudmijn.

Hoe kun je dat boek gratis ontvangen?

1. Post een foto van dit boek op sociale media.
2. Mail een screenshot van jouw post door naar support@compoundingquality.net

Ik kijk alvast uit naar jouw mail.

LYNX

Zoals je weet koop ik alle aandelen waarover ik schrijf zelf met mijn eigen geld. Dat zorgt ervoor dat onze belangen gelijklopen. Belandt een aandeel in de portefeuille van De Kwaliteitsbelegger? Dan koop ik dit aandeel ook met écht geld (nadat jij als Partner eerst de kans hebt gekregen om het aandeel te kopen).

Om aandelen te kopen heb je uiteraard een broker nodig. Zelf koop ik al mijn aandelen via het beleggingsplatform Lynx. Waarom? Lynx heeft een heel uitgebreid aanbod en werkt met zeer democratische kosten. Het leuke? Als je Partner bent van De Kwaliteitsbelegger krijg je tot 150 euro aan transactiekosten terug.

Je kunt hier je gratis account aanmaken en starten met beleggen:

Of gebruik deze link: www.lynx.be/a/compounding-quality/

FISCAL.AI

Vandaag de dag zijn er heel wat financiële tools die je beleggingsreis een pak gemakkelijker kunnen maken. Fiscal.ai is er daar zeker een van. De Kwaliteitsbelegger gebruikt Fiscal.ai om de portefeuille op te volgen en aandelen te analyseren.

Dit is wat Fiscal.ai aanbiedt:

- 35 jaar aan financiële data
- Een aandelenscreener waarmee je kunt filteren op kwaliteitsbedrijven
- Een ChatGPT-functie voor financiële analyse
- Heel wat interessante bedrijfsdata en presentaties
- Opvolging van je portefeuille en de onderliggende fundamentals

In dit boek zullen heel wat praktijkvoorbeelden gebruikt worden met behulp van Fiscal.ai.

Ik raad je ten eerste aan om Fiscal.ai te gebruiken bij het lezen van dit boek. Via deze QR-code kun je genieten van 15% korting:

Gebruik je liever een link in plaats van een QR-code?
Gebruik dan deze: fiscal.ai/?via=pieter

PRAKTIJKVOORBEELDEN

In dit boek zullen heel wat concrete praktijkvoorbeelden gebruikt worden. Uiteraard staat de beurs nooit stil. Alle gebruikte data werden geüpdatet op 20 november 2025. Merk op dat geen enkel voorbeeld in dit boek bedoeld is als beleggingsadvies. Maak altijd je eigen huiswerk.

HALLO PARTNER

De lezers van mijn nieuwsbrief begroet ik stevast met bovenstaande woorden 'Hallo Partner'. Voor iedereen die ik ontmoet in de wondere wereld van de beurs wil ik zelf een Partner zijn. We ondernemen dit beursavontuur samen en streven er zo naar om goede beleggingsbeslissingen te nemen. Laten we exact hetzelfde doen in dit boek.

Ik hecht veel waarde aan transparantie. Ik doe wat ik zeg en zeg wat ik doe. Schrijf ik over een aandeel? Dan kom je als Partner ook te weten of ik het effectief koop of niet. Ik oogst wat ik zaai. Al mijn geld zit belegd in de beleggingsportefeuille waarover ik schrijf. Als jij het goed doet, doe ik het goed. En andersom.

Gewoon mezelf blijven en beide benen op de grond houden. Het is een must als product van een klassiek Vlaams gezin. Ik heb geen luxe nodig. Houd je in het leven vooral bezig met zaken waar je gelukkig van wordt. De Japanners vatten het mooi samen met *ikigai*: het vinden van de balans tussen wat je leuk vindt, waar je goed in bent en wat de wereld nodig heeft. Mijn ikigai? Zonder twijfel de beurs.

Wat ben ik blij dat ik mijn ikigai heb gevonden. Als kind wilde ik twee dingen: lesgeven en beleggen. Vandaag combineer ik beide. Schrijven over de beurs voor meer dan anderhalf miljoen volgers en nieuwsbrieflezers... Het is een droom die werkelijkheid werd en waar ik verschrikkelijk dankbaar voor ben.

WAT FIFA MIJ OVER GELD LEERDE

Financiën kreeg ik met de paplepel ingegeven. Sterker nog, volgens mijn moeder zat de microbe er al vóór mijn geboorte in. Ze lacht nog steeds dat haar zwangerschap de basis legde voor alles wat ik vandaag doe. Terwijl mijn vader ons huis bouwde, was zij altijd bezig met de cijfers. Wat kost een keuken? Waar vind je de beste prijs? En blijkbaar heb ik dat vanuit de buik allemaal opgepikt. Een leven vol cijfertjes, het zat er vroeg in.

In november 1996 werd de kleine Pieter geboren. Een traditioneel Kempens gezin wachtte me op. Mijn moeder was (en is) verpleegster. Mijn vader personeelsverantwoordelijke bij een bouwbedrijf. Een paar jaar later kreeg ik er een broer bij. Beleggen? Daar waren mijn ouders, zoals zoveel Vlamingen, nooit mee bezig. Toch werd ik gepassioneerd door geld en de beurs. Mijn moeder hield de financiële touwtjes stevig in handen, en dat fascineerde me. Als kind kreeg ik een verzamelmap waarin je alle munten van de Europese Unie kon verzamelen. Fantastisch vond ik dat.

Toen we in de lagere school met de klas naar het Zilvermeer (een recreatiedomein in Mol) gingen, had ik wat centjes bij me. Ik stond samen met andere klasgenootjes in de rij voor een zakje chips, tot ik hoorde dat het een halve euro kostte. Vastberaden deed ik een stap opzij. *‘Dat centje wil ik sparen’*, zei ik. *‘Dan stijgt het in waarde, en kan ik er ooit een huis mee kopen.’* Beleggen op de beurs draait om uitgesteld genot. Je geeft het nu niet uit om er later méér mee te kunnen kopen. Dat ik altijd met geld bezig was, bleek ook uit de

FIFA-sessies met mijn broer. Terwijl iedereen de voetbalmatchen speelde, zaten wij op de transfermarkt. Om spelers goedkoop aan te trekken en later met winst te verkopen. Niet het spel, maar de cijfers trokken ons aan.

TUSSEN DE WIJNREKKEN

Op mijn veertiende ging er een wereld voor me open: de beurs. Vanuit mijn passie voor geld wilde ik zelf wat verdienen. Dus trok ik een week naar de lokale supermarkt. Mijn allereerste job. Drie dagen lang wijnrekken vullen. Hierop terugkijkend was dat op die leeftijd misschien wel een beetje onverantwoord. Op de vierde dag kwam ik terug van mijn lunchpauze. Het poetsteam was al die flessen wijn er weer uit aan het halen om de schappen schoon te maken. Wat ben ik hier eigenlijk aan het doen? Het zou niet de laatste keer zijn dat ik me dat afvroeg. Ik heb heel veel respect voor mensen die dit werk dagelijks doen, maar zelf telde ik de uren af. Die week bezorgde me vooral één grote angst: wat als ik mijn job later óók niet graag zou doen?

Een barbecue die zomer zou alles veranderen. Een vriend van mijn vader praatte in geuren en kleuren over de aandelenmarkt. Hoezo kon je geld verdienen zonder ervoor te werken? Dat klonk geweldig! Ik had nog nooit zoiets gehoord. Natuurlijk wist ik toen nog niet dat beleggen vooral betekent: veel leren en ijverig je huiswerk maken. Ik herinner me dat gesprek alsof het gisteren was. Op die mooie zomeravond werd mijn passie voor beleggen geboren.

De volgende dag opende ik een effectenrekening. Omdat ik minderjarig was, moest dat via mijn ouders. Zij fronsten hun wenkbrauwen. *‘Pieter, veel mensen hebben geld verloren in de jaren 80 en tijdens de dotcomcrisis’*, waarschuwden ze. Maar ik wist zeker dat ik gelijk had. Vol vertrouwen zei ik: *‘Zelfs als je net voor die crashes had gekocht, zou je nu nog steeds veel winst hebben.’* En zo gebeurde het. Al mijn supermarktgeld ging naar mijn eerste belegging.

Er was alleen één probleempje: ik wist niets over aandelen. Laat staan welke ik moest kiezen. Gelukkig had mijn broker een lijst met ‘topkeuzes’. En net die week kwam er een nieuw aandeel in de lijst. Fantastisch! Het bedrijf hield zich bezig met de opslag en het transport van olie en gas. De mensen die deze toplist samenstelden, waren experts. Zij zouden toch wel weten wat ze deden? Ik vertrouwde hen volledig en stopte al mijn zuurverdiende centjes in dat ene bedrijf. Een jaar later verkocht ik mijn aandelen... met 60% verlies. Ik had elke beginnersfout gemaakt. Geen spreiding. Geen eigen onderzoek. Geen idee waarmee ik bezig was. En dat was... het beste wat mij ooit kon overkomen.

VAN SCHOOLMISLUKking NAAR BEURSOBSESSIE

Mijn slechtste investering ooit werd uiteindelijk mijn beste investering ooit. De verkoop was wel pijnlijk. Ik verloor meer dan de helft van mijn zuurverdiende geld. Enkele honderden euro's zien verdampen hakte erin, zeker als jonge gast. Ik had twee keuzes. Optie één: stoppen met beleggen, toegeven dat mijn ouders gelijk hadden en de handdoek in de ring gooien. Optie twee, mijn favoriet: nooit meer dezelfde fout maken en alles lezen over de beurs wat ik maar kon vinden. Veel fouten maken aan het begin van je beleggingsreis is waarschijnlijk het beste wat je kunt meemaken. Het is veel beter om fouten te maken met 1000 euro dan met 100.000 euro.

Ik voelde een enorme bewijsdrang. Die zou me later nog vaak van pas komen. Vanaf mijn veertiende werd ik geobsedeerd door de aandelenmarkt. Elke ochtend las ik financiële kranten. Elke week las ik minstens één boek over financiën en beleggen. Urenlang luisterde ik naar YouTube, de radio en podcasts over beleggen. Ik wilde alles weten.

Op de middelbare school was ik wel een slechte student. *'Ga maar wiskunde-wetenschappen studeren. Je kunt dan later nog alle richtingen uit'*, kreeg ik als advies. Het probleem was dat ik geen interesse had in wiskunde, noch in wetenschappen. Mijn fascinatie voor economie bleef wel overeind. Mijn keuze na de middelbare school lag dan ook voor de hand: toegepaste economische wetenschappen op de universiteit. Wat minder goed was? Mijn mentaliteit. Ik dacht: we gaan hier een leuke studentenperiode tegemoet, die boeken blijven

dicht. Als je je handboek vier dagen voor je examen nog uit het plasticje moet halen, weet je dat je een probleem hebt. Dat dit mis zou gaan, was geen verrassing. Ik haalde de ene onvoldoende na de andere. Het voelde vreselijk. Alsof ik had gefaald. Mijn ouders dachten hetzelfde. Iedereen in de familie had een universitaire studie afgerond. Tot nu dus.

Ik verliet de universiteit en stapte over naar de hogeschool. De richting financiën en verzekeringswezen wachtte me op. Daar kreeg ik les van Pascal Paepen, een man die mij voor altijd zou inspireren. Pascal zorgde er onder andere voor dat ik aan de slag kon in Brussel bij een Belgische broker tijdens mijn studentenperiode. Dat voelde voor mij als het Wall Street van België. Mijn vorige mislukking gaf me extra motivatie. Ik wilde me volledig vastbijten in de beurs.

OP NAAR DE BEURSVLOER

Aandelen analyseren voor die broker? Dat was best spannend. Maar ik wist meteen: dit is het. Mijn passie voor de beurs was eindeloos. Naast mijn vakantiejob startte ik als student-zelfstandige. Ik schreef beursartikels voor banken, brokers en de Vlaamse Federatie van Beleggers. En omdat het toch een familiedingetje was, en ik stilaan wat volwassener werd, keerde ik terug naar de universiteit. Ik studeerde summa cum laude af als master in financieel management-handelswetenschappen. Het gemiddelde cijfer? 18 op 20. Ik nam ook deel aan de beursrally's van *De Tijd*. Ik pakte een eerste en een derde plaats. Welke pijnlijke fout ik maakte met het prijzengeld van 2500 euro? Lees vooral verder.

Eenmaal afgestudeerd en vol ambitie begon ik als analist bij een Antwerpse vermogensbeheerder. Jong, naïef en vastberaden: 90% van alle beleggers presteert slechter dan de markt, maar ik zou even tonen hoe het wél moest. Omdat het team klein was, zat ik vrij snel naast de senior fondsbeheerders. Ik leerde er in korte tijd enorm veel. Ik ben dan ook dankbaar voor die uitstekende leerschool. Zonder hen had ik ongetwijfeld nooit gestaan waar ik vandaag sta. Relatief snel ondersteunde ik een senior fondsbeheerder met de opvolging van een aandelenfonds. Dat betekende meer dan honderd bedrijven tegelijk analyseren. Het voelde soms alsof ik midden in de oceaan werd gedropt. Ik wist niet goed waar ik moest beginnen.

Met de vele rapportjes van grootbanken JP Morgan, Morgan Stanley en Goldman Sachs had ik het moeilijk. Alles draaide rond de cijfers. Zo zat het aandeel Waste Management (een afvalbeheerder – *what's in a name*) in onze portefeuille. Analisten verwachtten een winst per

aandeel van 1,54 dollar, maar het bedrijf boekte 'slechts' 1,52 dollar winst. Slecht nieuws, volgens hen. En de koers dook naar beneden. Al die peperdure analistenrapporten, vaak tienduizenden euro's per jaar, gaven tot in detail weer hoe een aandeel 2 eurocent onder de verwachtingen presteerde. Maar niemand stelde de belangrijkste vraag: was Waste Management nu eigenlijk een goed of een slecht bedrijf? Alles draaide om de korte termijn, terwijl ik net helemaal in de ban was van topbeleggers Warren Buffett en Charlie Munger van het Amerikaanse investeringsvehikel Berkshire Hathaway. Zij speelden een ander spel, met een laserfocus op de lange termijn. Zoals Jeff Bezos van Amazon het ook treffend verwoordde: *'De markt is bikkelhard, maar wie met een horizon van 5 à 10 jaar denkt, ziet het aantal concurrenten snel slinken.'*

Bij mijn start als analist belegde ik voor mezelf uitsluitend in Belgische aandelen. *Home bias*, zoals ze dat noemen. Ik zag mezelf als een waardebelegger, helemaal in de lijn van Benjamin Graham, de invloedrijke professor en auteur van *The Intelligent Investor*. Maar volgens mijn contract mocht ik geen Belgische aandelen meer bezitten. Waarom? Met onze aandelenfondsen beïnvloedden we soms de koers van Belgische aandelen. Het zou dan ook onethisch zijn om deze zelf te bezitten. Ik kreeg anderhalf jaar de tijd om mijn hele aandelenportefeuille te liquideren. Dat voelde pijnlijk. Het was mijn kindje. Achteraf bekeken was die liquidatie, net zoals die eerste slechte belegging, een groot geschenk. Het dwong me om mijn strategie volledig te hertekenen. En zo begon ik te beleggen in wondermooie bedrijven, mede dankzij Luc Kroeze, auteur van *De kaviaarformule* en *Het beleggersbrein*. Ik mag hem ondertussen een goede vriend noemen.

DRANG NAAR ZELFSTANDIGHEID

Mijn tijd bij de Antwerpse vermogensbeheerder was fantastisch. Maar toch bleef er iets aan mij knagen: ik streefde naar onafhankelijkheid. Net zoals mijn helden Buffett en Munger. Als mijn ouders mij niet hadden tegengehouden, was ik na mijn studies al meteen als zelfstandige begonnen. Hun advies? Ga eerst maar ervaring opdoen als werknemer. En gelijk hadden ze. Maar die drang naar zelfstandigheid bleef elke dag groeien. Ik wilde mijn eigen weg kiezen, aandelen kopen waarin ik geloofde en zonder beperkingen over de beurs schrijven. Dat is een heel delicate evenwichtsoefening wanneer je in de financiële industrie werkt.

Mijn eigen ding zou niet lang meer op zich laten wachten. Op een vrijdagavond logeerde ik in mijn ouderlijk huis. De volgende dag vond het vrijgezellenfeest van een van mijn beste vrienden plaats. Ik verveelde me stierlijk. Vraag me niet om langer dan enkele minuten stil te zitten zonder iets omhanden te hebben. En toen viel het kwartje: waarom maak ik geen anoniem account aan op Twitter? Zo zou ik vrijuit en op elk moment mijn gedachten over de aandelenmarkt kunnen delen. Zonder de beperkingen van mijn job. Ik dacht letterlijk 30 seconden na over een naam. Compounding Quality. De perfecte samenvatting voor de magie van rente op rente, door te investeren in kwaliteitsvolle aandelen. Als profielfoto koos ik een cartoon van Buffett. Een keuze die niet zonder gevolgen zou blijven. Dat vertel ik je straks nog wel.

In ieder geval kon het grenzeloze tweeten beginnen. Mijn eerste bijdrages vroegen best veel tijd: *‘Dit zijn tien goede boeken over de beurs’* en *‘Dat zijn tien ratio’s om een aandeel te analyseren’*. Na een week had ik... vier volgers. Oké, dit geef ik nog een week, dacht ik. Anders is het sop de kool niet waard. Maar toen gebeurde het: een tweet van een mijn voorbeelden Gautam Baid, schrijver van *The Joys of Compounding*. Hij raadde me aan bij zijn achterban. In één nacht steeg mijn volgersbasis van vier naar 1500. De sneeuwbal ging aan het rollen.

Als Compounding Quality kreeg ik plots uitnodigingen voor exclusieve beleggersevents waar Pieter Slegers nóóit zou mogen komen. Ook in Omaha, het beurswalhalla waar Buffett woont. Ik leidde een tijdlang een spannend dubbelleven. Bij de vermogensbeheerder was ik Clark Kent. In mijn vrije tijd was ik Superman met een anoniem Twitteraccount. Onder dat alter ego zou ik Gautam later eens ontmoeten in de VS, maar dan in ware Mrs. Doubtfire-stijl. Een Belgische toppoliticus zou een spannende bijrol vertolken. Maar ook dat verhaal pik ik later nog op. Als vervolg op het Twittersucces startte ik ook met een nieuwsbrief, met wekelijks twee gratis artikels. Het doel? Lezers iets bijleren over de beurs. Ik ben ervan overtuigd dat de beurs er voor iedereen is. Beleggen is de beste manier om jouw geld voor jou te laten werken.

BEZETEN

Toen Compounding Quality op zo'n 300.000 volgers en 70.000 e-mailabonnees kon rekenen, wist ik dat het tijd was om te springen. In augustus 2023, na 3 jaar vermogensbeheer, zei ik mijn job op. Een geweldig gevoel. Ondertussen groeide de speculatie over de ware identiteit van Compounding Quality. Lange tijd vond ik dat prima. Al was ik ook wat bang. Wat als mensen teleurgesteld zouden zijn dat een twintiger uit de Kempen achter Compounding Quality zat? En niet een ervaren beursgoeroe uit Amerika? Maar als het over geld gaat, en je over de beurs schrijft, hebben lezers het recht om te weten wie je bent. Eerlijkheid, transparantie en integriteit zijn zo belangrijk in de financiële sector. Raadt iemand jou een financieel product aan? Stel hem dan twee vragen: 1. Hoe is het trackrecord op lange termijn van dit product ten opzichte van een index? En 2. Beleg jij zelf in dit product? Het antwoord op deze twee vragen vertelt je alles wat je moet weten.

In januari 2024 zette ik daarom mijn masker af. Mensen mochten weten wie achter Compounding Quality zat. En mijn volgersbasis? Die ontplofte verder. Ik richtte ook de Nederlandstalige versie op: De Kwaliteitsbelegger. Voor veel mensen in mijn omgeving ben ik een ietwat bezeten workaholic. Misschien hebben ze wel een punt. Maar die manier van leven krijg ik er nog moeilijk uit. Lange dagen kloppen. Sporten. Boeken verslinden. Het is dagelijkse kost. Er speelt zeker een stuk bewijsdrang mee. Maar op de eerste plaats wil ik iets nuttigs doen voor de maatschappij. Mijn ikigai. Of zoals de Nederlandse cabaretier Bram Vermeulen zo mooi zong, wil ook ik mijn steen verleggen in een rivier op aarde. Dit boek is zo'n steen. Een gids om zowel beginners als gevorderden te inspireren. De lezers

van mijn nieuwsbrief stellen keer op keer dezelfde vragen over de beurs. Hoe begin je met beleggen? En vooral: hoe word je er almaar beter in? Hopelijk kan dit boek voor jou als leidraad dienen.

We gaan samen, als Partners, beleggen in kwaliteitsaandelen. In de beste bedrijven ter wereld dus. Het is een geweldige manier om een vermogen op te bouwen. Voor velen is het ook een strategie die rust brengt. Je hoeft niet actief te handelen, noch continu met de beurzen bezig te zijn. Als je een goed bedrijf in portefeuille hebt, blijft dat hopelijk een topper. Eerlijkheid en transparantie zijn mijn stokpaardjes. Daarom benadruk ik graag nog dit: De Kwaliteitsbelegger zal nooit streven naar het allerhoogste rendement. We mikken op consistentie. Beleggen is een marathon, geen sprint.

DE MARKT KLOPPEN

Ik ben er wel oprecht van overtuigd dat deze strategie op lange termijn de markt kan kloppen. Het doel? Het de komende decennia jaarlijks gemiddeld 3% beter doen dan de MSCI World (de globale beursindex van ontwikkelde landen). Wie 20 jaar lang 11% rendement haalt in plaats van 8% (het gemiddelde rendement op de beurs op heel lange termijn), zal verstandig staan van het fenomenaal grote verschil. Dát is de kracht van de samengestelde interest. In dit boek probeer ik inzichten te delen in combinatie met persoonlijke ervaringen. Mijn hoogste ups, mijn diepste downs. Ik help je om die vermijdbare kemels te ontlopen.

Het mooie aan het leven van optimistische beleggers is dat je altijd wint. Bij een goede investeringsbeslissing verdien je geld, bij een slechte beslissing leer je iets nieuws. Zoals de Amerikaanse uitvinder Thomas Edison het ooit mooi zei: *'Ik heb niet gefaald. Ik heb gewoon 10.000 manieren gevonden die niet werken.'* In mijn kantoor hangt nog steeds een ingelijste foto van die allereerste investering. Met het bijbehorende verlies van 60%. Daarnaast hangen er ook de posters van mijn grote voorbeelden Buffett en Munger.

Benieuwd om verder te lezen? Je zult ontdekken waarom doorzicht beleggen zo krachtig is. En waarom ik de switch maakte van waarde- naar kwaliteitsbeleggen. We leren samen de basisprincipes van een pure kwaliteitsportefeuille kennen. Hoe ontdek je ideale aandelen? Welke criteria scheiden het brede kaf van het beperkte koren? Op enkele weken tijd las ik álles wat Buffett ooit heeft gezegd en geschreven, goed voor 5000 pagina's. De essentie? En wat jij dus van topbeleggers kunt leren? Dat ontdek je dadelijk. Vervolgens

gaan we samen een kwaliteitsportefeuille opbouwen. Eentje die je hopelijk een leven lang kunt bijhouden. Ik geef je verder ook een inkijk in mijn voorbeeldportefeuille(s). Eenmaal je dit boek weer dichtklapt, wens ik je oprecht heel veel beurssucces toe. Maar mijn allergrootste wens? Dat je je eigen ikigai vindt.

Pieter

Ik las ooit alles wat Warren Buffett ooit gezegd en geschreven heeft (5000 pagina's). Ik vatte het samen in een e-boek van 64 pagina's. Je kunt het hier gratis downloaden:

Of kopieer deze link: bit.ly/buffettwarren

**HET BEGIN VAN
COMPOUNDING
QUALITY**

De naam van mijn alter ego Compounding Quality vat alles samen waarin ik geloof als belegger. Eerst en vooral heb je *compounding* of de kracht van het samengestelde rendement. We laten het rente-op-rente-effect zoveel mogelijk zijn werk doen. Anderzijds heb je *quality* of kwaliteit. We gaan dus het rente-op-rente-effect voor ons laten werken door te beleggen in kwaliteitsbedrijven. Maar voor we die twee woorden verder grondig fileren, neem ik je graag even mee terug naar het begin. Naar dat kleine kamertje waar alles begon. Naar mijn eerste maanden onder een anonieme dekmantel. En een iets té herkenbare profielfoto. Spanning troef.

Mijn naam was dus op amper een halve minuut gekozen. Maar een account zonder profielfoto? Dat mocht niet. Twitter-regels. Ik wilde anoniem blijven, dus zocht ik iets onschuldigs. Warren Buffett was mijn held, dus zocht én vond ik een cartoon. Een rode bol, met zijn gezicht erop. Daar steekt geen kwaad in, dacht ik. Wie zou zich daar nu aan storen? Ik tweette vanuit een kamertje in mijn ouderlijk huis, zonder een groot plan. Op dat moment had ik nooit gedacht dat het account zou uitgroeien tot meer dan 1,5 miljoen volgers op sociale media en 500.000 e-mailabonnees. Laat staan dat het bij Amazon-oprichter Jeff Bezos, basketvedette LeBron James of Wall Street-legende Bill Ackman zou belanden. Ik dacht eerst dat het om nepaccounts ging. Of dat ze per ongeluk op ‘volgen’ hadden geklikt. In het begin keek ik elke dag of Bezos me nog niet had ontvolgd. Maar nee. Hij bleef volgen. En dus bleef ik schrijven.

EEN E-MAIL VAN WARREN BUFFETT

Omdat het account maar bleef groeien, wist ik dat het logootje ooit wel problemen kon geven. Maar het zomaar weghalen? Dat voelde ook niet goed. Het was té herkenbaar geworden. Een soort stempel. Mensen zagen die rode bol en wisten meteen: Compounding Quality. En ja hoor, op een dag was het zover. Ik kreeg een e-mail die mijn hart honderd keer sneller deed slaan. Van Warren Buffett! Enfin, van zijn advocatenkantoor Munger, Tolsson & Olson, dat Charlie Munger mee had opgericht in 1962. De boodschap? *‘We krijgen de vraag van mensen of Warren Buffett betrokken is bij Compounding Quality. Wil je je logo alstublieft aanpassen?’* De toon was vriendelijk. De vraag terecht. En ergens voelde het ook een heel klein beetje als een compliment.

Maar wat moest ik dan in de plaats doen? Het logootje was zo iconisch geworden. Ik vond het belangrijk om de herkenbaarheid te behouden. En zeg nu zelf, de wereld zou er beter aan toe zijn als we allemaal een beetje meer op Buffett leken. Juist daarom moest het nieuwe logo nog altijd verwijzen naar het oude. Een knipoog. Geen breuk. Ik heb het uiteindelijk opgelost door... mijn eigen gezicht in die rode bol te steken. Niet om mijn ego. Integendeel. Ik wil je hier oprecht mijn excuses voor aanbieden. Warren Buffett is veel sexier dan ikzelf. Maar nu zit ik eraan vast. Met mijn eigen hoofd. In een bol die ooit van hem was.

EEN BLAUWE BLAZER

Ik voel me vandaag best goed bij dat minder anonieme leven. Het voelt oprechter. Eerlijker. En dat straalt ook af op wat ik doe. Al was die periode met een dubbelleven best spannend. Ken je de film *Mrs. Doubtfire*? Robin Williams speelt er een vader in die zich vermomt als huishoudster. Zo kan hij na zijn scheiding toch nog tijd doorbrengen met zijn kinderen. Op het einde van de film zit hij in een restaurant. Aan de ene tafel is hij Mrs. Doubtfire, uitgenodigd op het verjaardagsfeestje van zijn ex. Aan de andere kant moet hij zichzelf zijn, voor een sollicitatie als tv-presentator. En dus blijft hij heen en weer lopen. Wel verkleed, niet verkleed. Wel verkleed, niet verkleed.

Ik herken het gevoel maar al te goed. Vóór mijn ‘onthulling’ werd ik als Compounding Quality uitgenodigd op allerlei events. Niemand die om Pieter Slegers gaf. Maar Compounding Quality? Daar wilden mensen wél mee spreken. Een anoniem Twitteraccount enerzijds, een ‘simpel analistje’ anderzijds. Tijdens mijn eerste trip naar Omaha had ik een afspraak op restaurant met Gautam Baid, auteur van het uitstekende boek *The Joys of Compounding*. Dat ging meer dan 100.000 keer over de toonbank en vandaag runt hij zijn eigen vermogensbeheerder. Zoals ik al zei, een van mijn voorbeelden. De man die zijn volgers had aangeraden om mij te volgen. Maar hij kende mijn echte naam niet. Mijn gezicht ook niet. Ik stuurde hem een eenvoudig bericht: *‘Ik zal buiten staan met een blauwe blazer aan. Zo kun je mij herkennen.’*

Maar tegelijk had ik dus ook een andere rol als ‘simpel analistje’. Zo was een voormalige Belgische minister ook in Omaha dat weekend, en hadden we afgesproken om op zondagmiddag een koffietje te gaan drinken. Maar op vrijdagavond had ik dus al een ontmoeting met Gautam. Ik was iets te vroeg bij het restaurant en stond buiten te wachten. En wie komt er op dat moment toevallig aan? Juist. De Belgische minister. Hij herkende me. Dus begonnen we wat te praten. Over koetjes en kalfjes. Maar in mijn hoofd klonk het vooral: Ga alsjeblieft weg. Straks komt Gautam eraan. En dan klopt het plaatje niet meer. Het voelde alsof ik Robin Williams was in *Mrs. Doubtfire*. Twee personages. Eén lichaam. Uiteindelijk liep het goed af. De minister ging naar binnen met zijn gezelschap. Even later kwam Gautam eraan. Maar toch bleef ik op hete kolen zitten. Wat als de minister nog bij onze tafel zou stoppen bij het buitengaan? Spannend. En tegelijk best grappig. Leest een van hen dit boek? Dan weten ze nu eindelijk waarom ik toen zo onrustig was.

Vandaag ben ik niet meer anoniem en weten mensen dat ik Compounding Quality en De Kwaliteitsbelegger schrijf. En toch ben ik nog steeds diezelfde jongen uit de Kempen als toen. Wat ik soms wel lastig blijf vinden? Dat sommige mensen je anders gaan behandelen omdat je ‘in de krant komt’ of iets dergelijks. Dat voelt fout. Nederigheid is essentieel. Ik blijf het koesteren. Het is wie ik ben. En gelukkig doe ik vandaag wat ik het liefste doe: schrijven over de beurs. Het resultaat? De volgende hoofdstukken. Vol inzichten. En hopelijk ook wat inspiratie.

**WE BELEGGEN
IN KWALITEIT**

DE KRACHT VAN COMPOUNDING IS OVERAL

‘Everything in life compounds.’ Wie mij al volgt, weet hoe belangrijk ik dit principe vind. Het is het onderschrift dat ik gebruik onderaan elke verstuurde e-mail. Misschien heb ik op mijn leeftijd nog niet helemaal het recht om dit te zeggen, maar toch: hoe langer ik leef, hoe vaker ik zie hoe compounding echt óveral in het leven opduikt. Wie het concept begrijpt, bekijkt de wereld door een andere bril.

Neem nu boeken. Of beter gezegd: de kennis die je eruit haalt. Hoe meer je leest, hoe meer je de verbanden in onze maatschappij begint te zien. Zelf verslond ik al zo’n 500 boeken over de beurs. Die passie begon vroeg. Als prille tiener spendeerde ik uren in de bibliotheek van Turnhout. Op zoek naar boeken die me de basis van beleggen konden leren. Een veertienjarig jongetje met een stapel boeken over geld en aandelen? Dat trok de aandacht. Tijdens een van mijn eerste bezoeken stond ik in de lift met een oudere man. Hij keek naar mijn bergje literatuur en glimlachte: *‘Jij gaat later heel rijk worden.’* Ik schaamde me een beetje. Leefijdsgenoten hadden wel betere dingen te doen dan lezen, laat staan over de beurs.

Toch bleef ik ze verslinden. Elk boek bouwde voort op het vorige. Wat eerst complex leek, werd vanzelfsprekend. Dat is de kracht van compounding. Voor ik het vergeet, dit zijn mijn drie tips uit die brede waaier:

- *Quality Investing* van Lawrence A. Cunningham
- *The Joys of Compounding* van Gautam Baid
- *Investing for Growth* van Terry Smith

Hoe meer ik las, hoe vaker ik wel meer van hetzelfde te zien kreeg. Het werd tijd om mijn interesseveld uit te breiden. Eigenlijk spreek ik nu wat tegen mijn eigen winkel als beursauteur, maar mijn beste ideeën komen vandaag uit boeken die net níét over de beurs gaan. Boeken over Charles Darwin. Over hoe Disney werd opgebouwd. Over het leven van Theodore Roosevelt. Daarmee compound je pas écht je kennis. Wie in de beurswereld zit, móét graag lezen. Het hoort erbij. Maar dat hoeven zeker niet enkel beleggingsboeken te zijn.

Je ontdekt ook steeds meer verbanden wanneer je bedrijven analyseert. Een evolutie in het jaarverslag van Adidas heeft impact op een bedrijf als Nike. Alles hangt met alles samen. In het leven is dat ook zo. Er komen voortdurend kansen op je pad, vaak indirect. Je moet gewoon je ogen openhouden. Weet je wat het beste aandeel in mijn portefeuille is? Ik betwijfel of je het kunt raden. Een tip: het gaat om een Australisch bedrijf dat (veel) geld verdient met boekhouddiensten. Nog geen flauw benul? Geen zorgen. Ik kende het eerst ook niet.

Een toevallige ontmoeting bracht daar verandering in. Zoals ik daarnet al liet uitschijnen met mijn top drie boeken, ben ik fan van de Amerikaanse auteur Lawrence Cunningham. Op een dag kruisten onze wegen in Omaha. We raakten aan de praat en hij bleek in de raad van bestuur van het bedrijf Kelly Partners Group te zitten. Net als nu misschien bij jou, zei die naam me helemaal niets. De ontmoeting wekte wel mijn nieuwsgierigheid. Ik dook in de cijfers, onderzocht het businessmodel en vroeg me af: past dit bedrijf binnen mijn visie? Ik ontmoette de CEO en oprichter Brett Kelly ondertussen vier keer en zit nog steeds belegd in het aandeel. Zolang Kelly zijn beloftes blijft waarmaken, zie ik geen reden om deze compounder te verkopen.

VAN MANHATTAN TOT DE MAAN

Natuurlijk heb je dit boek niet zomaar in huis gehaald. Je wilt het hebben over hét schoolvoorbeeld van compounding. We gaan samen succesvol beleggen dankzij het wonderlijke effect van de samengestelde interest. Eigenlijk zijn we als mensen niet gemaakt om de kracht van exponentiële groei te begrijpen. Onze hersenen kunnen zich dat niet voorstellen. Of Albert Einstein het nu écht gezegd heeft of niet, compounding is zonder twijfel het achtste wereldwonder. *‘Wie het begrijpt, verdient eraan. Wie het niet begrijpt, betaalt ervoor.’* Compounding is een eenvoudig, maar vaak niet of verkeerd begrepen concept in de financiële wereld.

De beste (en leukste) manier om de bijzondere kracht ervan verder aan te tonen is met verhaaltjes. Beginnen we met een geschiedenislesje? Vier eeuwen geleden verkochten de inheemse Amerikanen het eiland Manhattan. De Prijs? Een schamele 20 dollar aan kralen en snuisterijen. Maar stel dat ze die 20 dollar hadden belegd, tegen een rendement van 9% per jaar, 380 jaar lang. Hoeveel denk je dat je dan vandaag zou hebben? 100.000 dollar? Een paar miljoen? Mis. Het juiste antwoord: 3335 biljard dollar. Niet miljoen. Niet miljard. Niet biljoen. Maar biljard! Ofwel: 3.335.000.000.000.000 (!) dollar.

Of neem nu een eurocent die elke dag verdubbelt. Op dag 30 heb je geen 10 of 100 euro. Maar 10,7 miljoen euro. Heb je eens wat tijd over? Vouw een standaard A4-blad van 0,1 millimeter dik voortdurend dubbel. Eén keer vouwen? 0,2 millimeter. Nog eens? 0,4 millimeter. Na een paar keer wordt het papier te stevig om verder te gaan. Maar stel dat je het toch 40 keer zou kunnen vouwen, weet je waar je dan belandt? Of beter: landt? Op de maan. 384.000 kilometer hiervandaan. Nog eentje om het af te leren. Leg een rijstkorrel op

het eerste vakje van een schaakbord. Verdubbel op elk volgend vakje. Wat ligt er op het 64e vakje? Meer dan 1,4 biljoen ton rijst. Dat is 2000 keer de jaarlijkse wereldproductie van tarwe. *Mind-blowing*.

Maar Pieter, je verdubbelt je inleg toch niet zomaar door te beleggen? Een terechte opmerking. Een belangrijke les van compounding is net dat je geen spectaculaire rendementen nodig hebt om dito resultaten te behalen. Wat echt telt? Tijd. Wat nog essentieel is? De discipline om een goed investeringsplan ononderbroken, en zo lang mogelijk, vol te houden. Ik zal nog vaak teruggrijpen naar de wijsheden van mijn idolen Warren Buffett en Charlie Munger. Die laatste had een gouden regel: onderbreek compounding nooit onnodig als je écht het effect ervan wilt ervaren. Geloof je hem niet? Kijk dan even naar dit voorbeeld:

Emma en Olivier beginnen allebei op hun 21e met beleggen. Ze stoppen ermee op hun 67e, wanneer ze met pensioen gaan. Elke maand investeren ze 200 euro. Jaarlijks rendement? 11%. Het enige verschil: Emma stopt tussen haar 30e en 40e met beleggen. Tien jaar zonder inleg. Geen ramp, zou je denken? Toch maakt die onderbreking een gigantisch verschil. Op haar 67e heeft Emma een mooie 1,1 miljoen euro opgebouwd. Maar Olivier? Die heeft liefst het drievoudige: 3,3 miljoen euro. En dat gewoon... door niets te doen. Hun totale inleg verschilt trouwens amper. Olivier: 110.400 euro. Emma: 86.400 euro.

Bovenstaand voorbeeld doet ook denken aan dé klassieker: de sneeuwbal die van een berg rolt. Eerst traag. Dan steeds sneller. Tenzij je hem stopt. Dan verliest hij snelheid en moet hij opnieuw op gang komen. Hij zal dus véél trager beneden aankomen. En als je onderweg een stuk sneeuw afbreekt (lees: beleggingen verkoopt om iets anders te doen), dan maakt de sneeuwbal aan de voet van de berg een pak minder indruk.

EEN RIJKGEVULD BUFFET(T)

In de 20e eeuw vreesde de mens meer dan eens voor het einde van de beschaving. Twee wereldoorlogen, de Spaanse griep, de Grote Depressie... Niet bepaald details. Beleggers hadden redenen genoeg om in paniek de beurs te verlaten. Wie dat deed, had ongelijk. In diezelfde eeuw steeg de Dow Jones van 66 naar... 47.336 punten. We hadden al tijd en discipline. Maar om de kracht van compounding te laten werken, moet je ook je emoties onder controle houden. Na regen komt zonneschijn. Altijd. Of zoals Buffett zegt: *‘De enige persoon die ervoor kan zorgen dat je een slecht resultaat behaalt met aandelen, ben jijzelf.’*

Hij kan het weten. ‘Het orakel van Omaha’ begon op elfjarige leeftijd met beleggen. Toch bouwde hij het overgrote deel van zijn vermogen, meer dan 95%, pas na zijn 65e op. Waarom? Omdat elk jaar beleggen, zonder onderbreking, exponentieel bijdraagt aan het volgende.

